

Mindszenty bíboros boldoggá avatási ügye

Február 13-án Ferenc pápa engedélyezte a Szentté Avatási Kongregációnak, hogy dekrétumban tegye közzé Mindszenty József bíboros, esztergomi érsek, Magyarország egykori prímása "hősies erényeinek elismerését", ami által megkapja a "Venerabilis", azaz "Tiszteletreméltó" megszólítást.

Már hetekkel ezelőtt Magyarországról megtudtuk Frigyesy Ágnes Habsburg-Lotharingiai Mihály főherceggel folytatott interjújából, miszerint a Mindszenty Alapítvány elnöke elmondta, 25 év kemény munkájának eredménye, hogy tavaly egy kilenc teológusból álló bizottság egyhangú döntéssel, ismerte el Mindszenty bíboros életszentségét. Nemrégiben a következő lépés is megtörtént, egy főpapokból álló bizottság vitatta meg a szakértői jelentést, melynek eredményéről a Szentéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa számolt be hivatalosan a Szentatyának. Most Ferenc pápa engedélyével megindulhat a Boldoggá avatási procedura, ami ha kedvezően halad, akkor jövőre a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson Boldoggá avathatják Mindszenty Józsefet.

A napokba olvastam egy amerikai professzor írását Mindszenty bíboros prímásról. Ez angol nyelven alkalmas arra, hogy a magyarul nem tökéletesen értők is tudomást szerezzenek a "Venerabilis" Mindszenty József hősies erényeinek, a kommunizmussal szembeni bátor kiállásáról.
Csatolva:

Cardinal Jozsef Mindszenty, Venerable Crime Fighter

Posted by Paul Kengor on Tuesday Feb 26th, 2019

COMMENTARY: Many more will know of this heroic and holy man who opposed some of history's worst ideological gangsters.

“Cardinal Mindszenty was the crime fighter.”

I'll always remember those words shared with me by William Clark, a devout Catholic and the most important aide in President Ronald Reagan's campaign to take down the Soviet Union and win the Cold War.

Clark himself opposed those same criminals and pointed to other heroes of the faith in that effort, such as the likes of Fulton Sheen and Pope John Paul II.

What Clark told me about Cardinal Jozsef Mindszenty really intrigued me. I was Protestant at the time and had been a mere child when Cardinal Mindszenty died in 1975 at the age of 83. I was unaware of the depths of what Cardinal Mindszenty had endured.

Many Catholics today know little of that dramatic story. Now, however, with the Congregation for the Causes of Saints and Pope Francis having announced that Cardinal [Mindszenty was declared "Venerable"](#) Feb. 13, a major step toward beatification, Catholics everywhere should learn of the man's heroic struggle.

"A quiet, rugged fighter," Clark told me one summer day — three decades after he had hosted an aging Cardinal Mindszenty in California on behalf of Gov. Reagan. "The foremost clergyman in the fight against communism."

The so-called primate of Hungary had been persecuted first by occupying Nazis during World War II before suffering worse and longer torment by the occupying Bolsheviks who followed in 1945. In 1949, the communists were sick and tired of this uncompromising defender of the Church. They beat him, tortured him, drugged him, tried to force a "confession" from him, subjected him to a classic show trial, and slammed him with a life sentence. It was an outrageous injustice. Pope Pius XII excommunicated all involved in the farce.

Then came the events of October-November 1956, when Soviet Red Army troops invaded Hungary to crush the nation's uprising of freedom fighters trying to liberate their country from the jackboot of atheistic communism. This smothering totalitarianism had robbed them of everything from private property to freedom of religion.

Soviet communism was a criminal enterprise, just as communism remains so in the 21st century in North Korea and

Cuba. The October-November 1956 uprising in Hungary sprung Cardinal Mindszenty momentarily free. After Soviet tanks succeeded in killing thousands of Hungarians, Moscow clamped down tighter.

Cardinal Mindszenty could have seized the opportunity to flee for safer environs outside the Iron Curtain, as did huge numbers of Hungarians amid the chaos, but he refused. He would stay there with his people. He was granted political asylum in the U.S. Embassy in Budapest. Cardinal Mindszenty's plight did not go unnoticed outside Hungary. Bishop Fulton Sheen in 1957 devoted an entire *Life Is Worth Living* TV broadcast to the man he called "The Dry Martyr of Hungary." "In the 20th century, there is a new kind of martyrdom," said Bishop Sheen. In the past, Christians had been martyred by murder; they were soaked and marred with wet blood.

"The old martyrs were wet martyrs," said Bishop Sheen. The martyring of Cardinal Mindszenty, by contrast, was not. He was being slowly annihilated without being bloodied. The communists excelled, said Bishop Sheen, at producing "dry martyrs, who suffer brainwashing and mental torture for their faith."

The U.S. Embassy in Budapest became Cardinal Mindszenty's home for 15 years. He was protected there, but it was hardly freedom. He was confined to the grounds. The communists licked their chops for the moment the pesky priest might step outside the gates, so they could do what they did best to people: arrest him.

Unfortunately for Cardinal Mindszenty, the Vatican of Pope Paul VI by the late 1960s was not the Vatican of Pope Pius XII, and this new pope sought to get along with the Soviets — that is, with Hungary's captors. He sought accommodation. The Kremlin, in turn, applied pressure on the Vatican to convince Cardinal Mindszenty to leave the U.S. embassy and his flock. Throughout his voluntary confinement, Cardinal Mindszenty spurned repeated requests to abandon his people. In 1971, he

finally relented, particularly through the urging of Paul VI and President Richard Nixon, who bowed to the golden calf of détente.

Paul VI, a wise and prophetic pope in many ways, particularly on sexuality issues, was not so when it came to the communist threat. Along with Cardinal Agostino Casaroli, Paul VI pursued a form of Western European-style *Ostpolitik*, the West German version of détente.

He and Cardinal Casaroli (and Nixon) regrettably but effectively accepted the Cold War division of Europe as the prevailing situation into the far-foreseeable future. Their goal was to try to engage the communist world and work with it for a better, more constructive relationship and improved human rights, including religious freedom. They aimed for diplomacy rather than confrontation.

For the record, this policy, in retrospect, obviously did not liberate the people of Eastern Europe, nor grant them religious freedom. That would come under the very different approach of another pope and president: John Paul II and Ronald Reagan. Cardinal Mindszenty, however, would not live to see either of them.

Cardinal Mindszenty had always steadfastly refused to consent to Moscow's wishes that he exit Hungary, but now the loyal cardinal faithfully accepted the request of his Pope. Tag-teamed by the détente duo of Pope Paul VI and President Nixon, he relented.

Alas, on Sept. 23, 1971, the cardinal departed the country for Vienna, Austria. There, he continued to lead the Hungarian Roman Catholic Church.

In the winter of 1973-74, however, Paul VI removed the 81-year-old Cardinal Mindszenty's titles. The cardinal suddenly found himself retired from his Church posts as primate of Hungary and bishop of Esztergom. The Pontiff declared the Archdiocese of Esztergom officially vacated.

To his credit, Paul VI refused to fill the seat while Cardinal Mindszenty was still alive, though he did appoint an apostolic administrator, much to the dismay of Cardinal Mindszenty, who saw it as a betrayal. The Pope also annulled the excommunications placed on Cardinal Mindszenty's tormentors by Pius XII.

The Hungarian communists were pleased. For these haters of the Catholic Church, Paul VI had shown himself a "reasonable" pope, a "sophisticated" diplomat. For communists, the dressing down was a delicious slap in the face to the "stupid" cardinal. Surely it made them smile and think of greater days, such as when their secret police routinely lashed the clergyman during nightly naked beatings at 60 Andassy St. in Budapest in the winter of 1948-49.

This was even better for communists, because it came from the cardinal's pope in Rome.

Cardinal Mindszenty was not surprised by the communists' glee at his further humiliation. Communism "knows no God," he would write in [memoirs](#) published at the end of 1974. Communism has "no immortal soul."

He died not long thereafter.

"Once a storm center in the Cold War, Cardinal Mindszenty, an intractable, uncompromising foe of both Fascism and communism, by the late 1960s had become a bit of an embarrassment," wrote [The New York Times](#) in its obituary for the cardinal. An embarrassment to whom? "Both to the Church, which was seeking a modus vivendi with the Soviet bloc, and the United States, which was seeking détente with the Soviet Union."

To countless Catholics, however, Cardinal Mindszenty was no embarrassment. He was a courageous crime fighter. Bill Clark, who would spearhead Reagan administration efforts to defeat those criminals in the early 1980s, and would seek to vindicate Cardinal Mindszenty's resistance, was very upset at the way his

Church and country at the highest levels had treated the cardinal.

“Some martyrs slip through the cracks,” Clark told me, sadly. “They did not recognize his heroic life. He was not given his due.”

But now, with the announcement of Jozsef Mindszenty being declared “Venerable,” one must say that the cardinal is finally being given his due.

The Congregation for the Causes of Saints has formally decreed that Cardinal Mindszenty possessed heroic virtue. That’s something that the saints of the ages no doubt already knew. Now, many more will know of this holy man and heroic crime fighter who opposed some of history’s worst ideological gangsters.

Paul Kengor is a professor of political science at Grove City College, Pennsylvania.

His books include [A Pope and a President: John Paul II, Ronald Reagan and the Extraordinary Untold Story of the 20th Century](#) and [The Judge: William P. Clark, Ronald Reagan’s Top Hand](#).

Ernie Konnyu
Former U S Congressman
@KonnyuMC 408-394-2137

Irodalmi előadás és karitatív tevékenység

Február 17-én, vasárnap, a szokásos stathfieldi istentisztelet után, részt vettünk a Sydneyi Magyar Kaszinó ebédvel egybekötött „*Milyenek a magyarok?*” című kissé humoros élcű, irodalmi előadásán a Magyar Házban.

A finom töltött káposzta, sütemények és kávé elfogyasztása után Patay Ferenc, a Kaszinó elnöke, nyitotta meg az irodalmi műsort, amiben a fiatalon, 56 éves korában elhunyt, Csontos János, és a nemég Ausztráliában járt Lackfi János kortárs költő, író műveit ismertették: Ilosvay Egyed Katalin, Gáspár András, a magyar kultúra lovagja, és persze Patay Ferenc.

A szebbnél szebb költemények és tárcák felolvasása kellemes érzéssel töltött el minket, hogy van folytatása a magyar költészetnek, irodalomnak, s egyben kellemes érzést jelentett a tudat, hogy ezeknek az ebédeknek és irodalmi műsoroknak jövedelme továbbra is a kárpátaljai őshonos magyar közösség megmaradásának támogatását segíti elő. Minden résztvevő \$25-os belépődíja után kb. \$10 marad jótékonyosságra. Ha 50–60-an jelenünk meg, akkor ez \$500-600-t jelent. Ha százan vállalnánk, hogy finom ebéden és irodalmi, vagy fejtágító előadáson veszünk részt, akkor ebből kb. \$1000 jutna segítségnyújtásul Kárpátaljára. Ha ehhez hozzátesszük, hogy Bánki Éva minden alkalomra két-három tálca finom krémest készít grátisz a Kisebbségi Alap nevében, aminek jövedelme is hozzájárul a támogatás összegéhez, akkor elkönnyelhetjük, hogy minden alkalommal egy kárpátaljai magyar iskolát, árvaházat segítettünk meg. Tanulóit, bentlakóit és oktatóit részesítettünk egy hónapon keresztül napi egy főtt étel fogyasztásához, úgy hogy közben mi is jól éreztük magunkat fizikailag és szellemi téren.

Erről a múltbani karitatív tevékenységről tudok tájékoztatást nyújtani, mert ebben mi ausztráliai magyarok élen jártunk. A múlt század rendszerváltó évei után innen Ausztráliából évente kb. \$100,000 azaz száz ezer dollár támogatást nyújtottunk a Kárpát-medence őshonos magyar kisebbségei

támogatására. Ezek az összegek rendszerint az én közbenjárásommal jutottak rendeltetési helyükre. Akkor, mint a Magyarok Világszövetsége elnökségi tagja, igénybe vettem az MVSZ intézményét és a kormányzati szervezetek közbenjárását. Annak idején még az Ilyés Közalapítványnak is kuratóriumi tagja voltam.

Tavaly novemberben felhívott telefonon régi ismerősöm a 93 éves özv. Venczel Margit, hogy a Bethlen Gábor Kollégium támogatására szeretne, még mielőtt meghal, \$5000-t rajtam keresztül eljuttatni. Nem akarja ezt az összeget bankon keresztül küldeni, mert az költséges, és akkor azt a román hatóságok is nyilvántartásba veszik. Mondtam Margit néninek, hogy most már nem járok rendszeresen a trianon folytán elszakított területekre, de megpróbálom elintézni a készpénz eljuttatását.

December végén itt járt Sydneyben az erdélyi magyar árvaházak működtető apostola, Bőjte Csaba testvér. A karácsonyi szentmisét a Szent Erzsébet Otthonban Csaba testvér celebrálta. Ezt követően Dr. Sai- Halász Pállal a Katolikus Közösség egyik vezetőségi tagjával felkerestük a sekrestyében és érdeklődtünk, eltudna-e vinni \$5000-t készpénzben a Bethlen Gábor Kollégiumba, hiszen az ő árvaházaiból ill. iskoláiból is oda kerülnek a tanítványok. Csaba testvén nem tudta vállalni a közvetítői szerepet, mivel ő is egy nagyobb összegű támogatást gyűjtött itt össze, amit magával akar vinni Erdélybe.

Összedugtuk a fejünket Palival és találtunk egy másik megoldást. Vállalta a szerepet egy olyan általunk ismert illető, aki rendszeresen jár Erdélybe és januárban vagy februárban

ismét oda utazik. Nevét nem fedem fel, mert ha az a román hatóságok tudomására jut, akkor megfigyelés alá veszik. A jó hír, hogy özv. Venczel Magit néni levelet kapott február végén a Bethlen Gábor Kollégiumból, melyben megköszönik nagylelkű adományát. Mi pedig megköszönjük a segítségét a feladatot végrehajtónak.

Farsangi Batyus Bál

Február 23-án, szombaton, a *Sydneyi Magyar Református Egyház* idei Farsangi Batyus Bálját a Glendenning-i Délvidéki Klubban tartotta meg, ami igen szépen sikerült. A környék fiatajaiból alakult csoportot Nt. Péterffy Kund ref. lelkész készíti elő a református egyházba jutásuk konfirmációs vizsgájára. Többek között ezért is lett az idei Farsangi Batyus Bál Glendenningbe rendezve, hogy a fiatalok szülei is ismerkedjenek a református közösség többi, népesebb csoportjával.

FARSANGI BATYUS BÁL

A Sydney Magyar Református Egyház
szervezésében szeretettel várunk minden
kedves érdeklődőt farsangi batyus bálunkra

Kérjük mindenki
hozzon magával
egy batyu finom
magyaros ételt,
jó otthoni szokás
szerint!

Helyszín: Délvidéki Magyar
Klub
31 Glendenning Road,
Glendenning, NSW Sydney
2761

Időpont: február 23.
(szombat) 18:00

Érdeklődés: Péterffy Kund 0416370100
E-mail: mersydney@ yahoo.com.au

powered by

 PIKTOCHART

The NSW Premier's Harmony Dinner

Február 28-án, csütörtök este lett az idei Premier's Harmony Dinner megrendezve a Rosehill Gardens Racecourse Grand Pavilionjában, 1500 résztvevővel.

Tradicionalis fogadásunkat Graham Davis King az őshonos aboriginal közösség kijelölt idősebb profi tagja díszes ének, tánc és füst ceremóniával egybekötve látta el. Közreműködtek ebben a Descendance Aboriginal- és a Torres Strait Dance Theatre tagjai.

Ezt követően a NSW Federation of Community Language Schools énekkara egy erre az alkalomra készült dallal, majd az Ausztrál Himnusszal, amit együtt énekeltünk a kórossal, vette kezdetét a hivatalos megnyitás.

Elsőnek Dr. G. K. Harinath OAM, NSW Multicultural Advisory Board elnöke, majd Ray Williams multikulturális minister és Gladys Berejiklian miniszterelnök (Premier of NSW) köszöntötte kedves szavakkal a szépszámmal egybegyűlteket. Mindketten kihangsúlyozták NSW Állam vezető multikulturális elkötelezettségét és ennek gyakorlati érvényesítését.

Ezután Natalie Aroyan az Ausztrál Opera vezető énekese gyönyörű hangjában gyönyörködhattünk, majd a Sydney World Music Chamber Orchestra pompás közjátékát (interlude) élvezhettük.

New South Wales állam többkulturájú elkötelezettségét tanúsítja a következő program, a Premier's Multicultural Community Medals átadásának ceremóniája a következő díjazottaknak: NSW Human Rights Award; Business Excellence Award (Individual & Social Enterprise); Regional Communities Award; Youth Award; Art & Cultural Award; Stepan Kerkyasharian AO Harmony Award (Individual & Organisation).

Majd ismét a Sydney World Chamber Orchestra közjátékában és a Best Cultural Dress Award nyertesei viseletében gyönyörködhattünk, és végül a hat tagú Justice Crew ének- és táncszámai zárták a gazdag műsort, amit Kumi Taguchi az ABC-től és Pat Abboud a SBS Rádiótól vezettek le, mint Master of Ceremonies.

E közben a finom vacsora, bárány és csirke különlegességek, és finom ausztrál borok, hűsítő italok, valamint pompás édességek, sütemények felszolgálása 1500 személy számára zavarmentesen folyt. Tíz személyesek voltak az asztalok. Mi Magyarok két asztalt foglaltunk le számszerint a 108. és a 115. asztalokat. Elképzelhető, hogy hány asztalt kellett 1500 személy számára ellátni a személyzetnek a hatalmas teremben, ahol óriás kivetítőkkön keresztül láttuk az események folyását.

A vacsora végén mi is felkerestük vendéglátóinkat és lefényképeztettük magunkat a Premierrel és a multicultális miniszterrel.

Harasra Emőke és köztem összetett kézzel áll Gladys Berejiklian NSW Premier, Kicsi Csilla és Péterffy Réka mögött Ray Williams multikulturális miniszter

a 108-as számú asztalunk, alább a mellettünk lévő 115-ös asztal

